

PEREA JUTLUSTAMISRETKE ALGUS

TEISIPÄEVAL, 3. jaanuaril 30. aastal pKr kut- sus Abner, Ristija Johannese kaheteistkümne apostli kunagine juht, nasarlane ja kunagine nasarlaste kooli juhataja Een-Gedis, nüüdne taevariigi seitsmekümne sõnumitooja ülem, oma kaaslased kokku ja andis neile viimaseid õpetusi enne nende lähendamist misjonitööle kõigisse Perea linnadesse ja küladesse. See Perea misjon kestis peaaegu kolm kuud ja oli Meistri viimane jutlustamisretk. Sellelt töölt läks Jeesus otse Jeruusalemma oma viimaseid maise elu kogemusi omandama. Seitsekümmend jutlustajat, keda abistasid nende töös aeg-ajalt ka Jeesus ja kaksteist apostlit, töötasid järgmistes linnades ja lisaks veel ligikaudu viiekümnes külas: Saafon, Gadara, Maaka, Arbela, Ramad, Edrei, Bosor, Kaspin, Mispa, Gerasa, Ragaba, Sukkot, Amatus, Adam, Penuel, Kapitolias, Dion, Hatita, Gadda, Filadelfia, Jogbeha, Gilead, Beet-Nimra, Tüüros, Elealah, Livias, Hesbon, Callirrhoe, Beet-Peor, Sittim, Sibmah, Meedeba, Beet-Meon, Areopolis ja Aroer.

² Naiskorpus, kuhu kuulus nüüd kuuskümmend kaks liiget, võttis haigete eest hoolitsemise kogu selle Perea-retke ajal enamasti enda peale. See oli taevariigi evangeeliumi kõrgemate vaimsete vaadete ilmutamise lõppjark ja seepärast imesid ei sooritatud. Mitte üheski teises Palestiina osas ei töötanud Jeesuse apostlid ja jüngrid nii põhjalikult ja üheski teises piirkonnas ei võtnud paremad kodanikeklassid nii laialdaselt Meistri õpetust vastu.

³ Pereas elas tol ajal paganaid ja juute ligikaudu võrdselt, sest Juudas Makkabi ajal oli juute neist piirkondadest palju ära viidud. Perea oli kogu Palestiina kõige kaunim ja maalilisem provints. Juudid nimetasid seda enamasti „Jordani-taguseks alakš“.

⁴ Jeesus jagas kogu selle perioodi jooksul oma aega Pella laagri ja kaheteistkümnega ettevõtetud reise vahel, käies seitsetkümmet jutlustajat abistamas mitmes linnas, kus nad õpetasid ja jutlustasid. Seitsekümmend jutlustajat ristasid Abneri õpetuste järgi kõiki uskujaid, ehkki Jeesus polnud neile seda ülesannet andnud.

1. PELLA LAAGRIS

¹ Jaanuari keskpaigaks oli Pellas kogunenud üle tuhande kahesaja inimese ja Jeesus õpetas seda hulka iga päev vähemalt korra, kui ta laagris viibis, tavaliselt kella üheksa ajal hommikul, kui vihma ei sadanud. Peetrus ja teised apostlid õpetasid igal õhtupoolikul. Õhtud varus Jeesus tavalisteks küsimuste ja vastuste koosolekuteks kaheteistkümne apostli ja paremini edasijõudnud jüngritega. Õhtustes rühmades oli keskmiselt viiskümmend kuulajat.

² Märtsi keskpaigaks, mil Jeesus oli alustamas reisi Jeruusalemma, oli Jeesuse või Peetruse jutlust igal

hommikul kuulamas juba üle nelja tuhande inimese. Meister soovis lõpetada oma maise töö ajal, mil huvi tema sõnumi vastu oli tõusnud kõrgele, kõrgeimasse punkti selle taevariigi edenemist teise, imedeta etapi jooksul. Ehkki kolm neljandikku rahvahulgast moodustasid tõeotsijad, oli Jeruusalemmast ja mujalt tulnud kohale ka rohkesti varisere koos paljude kahtlejate ja norijatega.

³ Jeesus ja kaksteist apostlit pühendasid Pella laagrisse kogunenud rahvahulgale üsna palju aega. Kaksteist apostlit ei pööranud väljaspool toimuvale tööle peaaegu üldse tähelepanu, käies ainult koos Jeesusega aeg-ajalt Abneri kaaslast küllastamas. Abner tundis Perea piirkonda väga hästi juba sellest ajast, kui ta endine õpetaja Ristija Johannes siin suurema osa oma tööst oli teinud. Pärast Perea misjoniretke algust ei tulnud Abner ja seitsekümmend jutlustajat enam Pella laagrisse tagasi.

2. JUTLUS HEAST KARJASEST

¹ Enam kui kolm tuhat jeruusalemlast, variserid ja teised, järgnes Jeesusele Pellast põhja poole, kuhu ta kiirustas templipühitsuse püha lõppedes, et pääseda juudi juhtide kohtualluvuspiirkonnast; just nende juudi õpetajate ja juhtide ning kaheteistkümne apostli juuresolekul pidas Jeesus jutluse heast karjasest. Pärast pooltunnilist vaba vestlust rääkis Jeesus ligikaudu sajaliikmelisele rühmale:

² ¶ „Mul on täna õhtul teile palju öelda ning et enamik teist on minu jüngrid ja mõned mu vihavaenlased, esitan ma oma õpetuse mõistujutuna, et igaüks võiks leida sellest endale seda, mida ta süda vastu võtab.

³ Täna õhtul on siin mu ees inimesi, kes oleksid valmis minu ja selle taevariigi evangeeliumi eest surema ning mõned neist ohverdavadki ennast eelseisvatel aastatel; aga siin on ka mõned teie hulgast, traditsioonide orjad, kes olete järgnenud mulle juba Jeruusalemmast saadik ja püüate koos oma pimestatud ja eksiteele sattunud juhtidega Inimese Poega tappa. Minu praegune lihalik elu saab kohtumõistjaks teie kõigi, nii tõeliste kui ka võltskarjuste üle. Kui väär karjane oleks pime, ei oleks tal pattu, aga te väidate end nägevate; te kuulutate end Iisraeli õpetajateks, seepärast jääb teie patt teiega.

⁴ Tõeline karjane kogub oma karja ohu ajal ööseks aedikusse. Ja kui saabub hommik, siseneb ta väravast sulgu, ning kui ta hüüab, tunnevad lambad ta hääle ära. Iga karjane, kes püüab pääseda aedikusse muul viisil kui värava kaudu, on varas ja röövel. Tõeline karjane astub lambasulgu pärast seda, kui väravavaht on talle värava avanud, ja ta lambad tunnevad ta ära ja tulevad tema kutse peale välja; ning kui tema kari on sel

moel välja toodud, kõnnib tõeline karjane nende ees; ta näitab teed ja tema lambad järgnevad talle. Tema lambad järgnevad talle sellepärast, et nad tunnevad ära ta hääle; nad ei käi võõra järel. Nad põgenevad võõra eest, kelle häält nad ei tunne. See meie ümber siia kogunenud rahvahulk on nagu karjaseta lambakari, aga kui ma nendega räägin, tunnevad nad karjase hääle ära ja käivad meie järel; vähemalt need, kes janunevad tõe ja õigluse järele. Mõned teist ei kuulu minu aedikusse, te ei tunne minu häält ega järgi mind. Ning et te olete võltskarjased, ei tunne lambad teie häält ega järgi teid.”

⁵ ¶ Kui Jeesus selle mõistujutu lõpetas, polnud kellegi enam midagi küsida. Mõne aja pärast hakkas ta uuesti rääkima ja jätkas mõistujutu arutamist:

⁶ „Need, kes soovivad olla minu Isa karjade alamkarjased, peavad olema mitte ainult väärilised juhid, vaid ka *toitma* karja hea toiduga. Tõelised karjased olete alles siis, kui juhite oma karjad rohelistele karjamaadele ja vaiksete vete äärde.

⁷ Ning et nüüd mõni teist seda mõistujuttu liiga lihtsana ei mõistaks, teatan teile, et mina olen nii oma Isa lambasulu värv kui ka oma Isa karjade tõeline karjane. Karjane, kes püüab astuda aedikusse ilma minuta, ei saavuta midagi ja lambad ei kuule tema häält. Mina — koos nendega, kes koos minuga jutlustamistööd teevad — olen värv. Iga hing, kes astub igavesele teele minu loodud ja määratud viisil, saab päästetud ja läheb edasi, et jõuda Paradiisi igavestele karjamaadele.

⁸ Ent ma olen ka tõeline karjane, kes on valmis lammaste eest isegi oma elu andma. Röövel murrab aedikusse sisse ainult selleks, et varastada, tappa ja hävitada; mina olen aga tulnud selleks, et teil kõigil võiks olla elu, külluslikum elu. Palgatöölised põgenevad ohu korral ning lasevad lammastel laiali joosta ja surra; tõeline karjane aga ei põgene, kui hunt tuleb; ta kaitseb oma karja ja annab lammaste eest vajaduse korral oma elu. Tõesti, tõesti, ma ütlen teile, sõbrad ja vaenlased, mina olen tõeline karjane; ma tean enda omi ja minu omad tunnevad mind. Ma ei põgene ohu eest. Viin selle teenistuse Isa tahte kohaselt lõpule ega hülga karja, mis Isa minu hoolde on usaldanud.

⁹ Aga mul on ka väljaspool seda aedikut palju lambaid ja need sõnad ei kehti ainult selle maailma kohta. Ka need teised lambad kuulevad ja tunnevad mu häält ja ma olen Isale lubanud tuua nad kõik kokku ühte sulgu, Jumala poegade ühte vennaskonda. Ning siis tunnete te kõik ühe, tõelise karjase häält ja tunnistate Jumala isadust.

¹⁰ Siis saate teada, miks Isa armastab mind ja on andnud kõik oma valduste karjad minu hoole alla: sellepärast, et Isa teab, et ma ei löö lambasulgu valvates vankuma ega hülga oma lambaid ning vajaduse korral ei kõhkle ma andmast oma elu tema paljude karjade teenimisel. Ent pange tähele, kui ma annan oma elu, võtan ma selle taas tagasi. Ükski inimene ega muu loodudolend ei saa minult elu võtta. Mul on õigus ja võime

anda oma elu ja mul on sama õigus ja võime see taas tagasi võtta. Te ei saa sellest aru, aga ma sain need volitused Isalt juba enne selle maailma algust.”

¹¹ ¶ Neid sõnu kuuldes sattusid apostlid segadusse, jüngrid olid hämmastunud, Jeruusalemmast ja selle ümbrusest tulnud variserid läksid aga vastu ööd minema, öeldes: „Ta on kas hull või on tema sees kurat.” Ent isegi mõned Jeruusalemma õpetajad ütlesid: „Ta räägib, nagu oleks tal selleks volitused; pealegi, kas on enne nähtud, et kurat avab pimedana sündinud mehe silmad ja teeb kõiki muid imelisi asju, mida see mees on teinud?”

¹² Järgmisel päeval tunnistasid ligikaudu pooled neist juudi õpetajatest oma usku Jeesusesse, teine pool pöördus aga nõrdinult Jeruusalemma oma kodudesse tagasi.

3. SABATIPÄEVA JUTLUS PELLAS

¹ Jaanuari lõpus kogunes sabati õhtupoolikutest osa võtma peaaegu kolmetuhandene rahvahulk. Laupäeval, 28. jaanuaril pidas Jeesus mälestusväärse jutluse „Usaldus ja vaimne valmisolek”. Pärast Siimon Peetruse sissejuhatavat märkusi ütles Meister:

² ¶ „Kuulutan nüüd sellele rahvahulgale seda, mida ma olen mitu korda öelnud oma apostlitele ja jüngritele: hoiduge variseride haputaigna eest, mis on silmakirjalikkus, sündinud eelarvamustest ja toidetud traditsioonide orjusest, ehkki paljud neist variseridest on südamest ausad ja mõned on jäänud siia minu jüngriteks. Peagi saate te kõik minu õpetusest aru, sest kõik praegu käsitletut ilmutatakse hiljem. See kõik, mis praegu teie eest varjul seisab, tehakse teatavaks siis, kui Inimese Poeg on oma maise lihaliku missiooni lõpule viinud.

³ Pea, üsna pea tuuakse valguse kätte asjad, mida meie vaenlased praegu salaja ja pimeduses kavandavad, ning neid kuulutatakse majade katustelt. Ent ma ütlen teile, mu sõbrad, ärge kartke neid, kui nad püüavad Inimese Poega hävitada. ärge kartke neid, kes võivad küll tappa keha, kuid ei oma pärast seda teie üle enam mingit võimu. Ma manitsen teid, et te ei kardaks kedagi taevas ega maa peal, vaid rõõmustaksite, et tunnete Teda, kellel on võimu päästa teid igasugusest ebaõiglusest ja esitleda laitmatutena universumi kohtu ees.

⁴ Eks viit varblast müüda kahe veeringu eest? Ja ometi, kui need varblased elatist otsides ringi lendlevad, pole nende seas ühtki, keda Isa kui kogu elu allikas ei teaks. Kaitseeravitel on iga teie juuksekarvi loetud. Ning kui see kõik on tõsi, miks peaksite te siis elama kartuses paljude teie igapäevaelus ilmnevate pisiasjade pärast? Ma ütlen teile: ärge kartke, te olete enam väärt kui palju varblasi.

⁵ Teid kõiki, kellel on olnud julgust tunnistada inimeste ees usku minu evangeeliumisse, tunnistan mina

peagi taevainglite ees; ent selle, kes teadlikult eitab inimeste ees minu õpetuste tõde, salgab tema kaitseingel maha ka taevainglite ees.

⁶ Õelge Inimese Poja kohta, mida te tahate, see antakse teile andeks; ent vaevalt antakse andeks sellele, kes söandab teotada Jumala pühadust. Kui inimesed lähevad nii kaugele, et peavad Jumala tegusid teadlikult kurjade jõudude tööks, otsivad need sihilikud mässajad vaevalt küll oma pattude andeksandmist.

⁷ Ning kui meie vaenlased toovad teid sünagoogiülemate ja oma kõrgete ametivõimude ette, ärge muutsege selle üle, mida öelda või kuidas nende küsimustele vastata, sest teie sisimas elav vaim õpetab teile kindlasti selsamal tunnil, mida te taevariigi evangeeliumi auks peaksite ütleva.

⁸ Kui kauaks te otsustamisorgu ootama jääte? Miks peatute kahe arvamuse vahel? Miks peaks juut või pagan kõhklema vastu võtmast head uudist, et ta on igavese Jumala poeg? Kui kaua kulub meil veel aega, et veenda teid võtma rõõmsalt vastu oma vaimset pärisosa? Ma tulin siia maailma teile Isa ilmutama ja teid Isa juurde juhtima. Esimest olen ma teinud, kuid viimast ei saa ma teha ilma teie nõusolekuta; Isa ei sunni kunagi kedagi taevariiki astuma. Kutse on alati olnud ja saab alati olema: kes iganes soovib, tulgu ja joogu sundimatult eluvett.”

⁹ ¶ Kui Jeesus oma jutu lõpetas, läksid paljud ja lasid apostlitel end Jordani jões ristida, Jeesus aga kuulas kohalejäänute küsimusi.

4. PÄRANDUSE JAGAMINE

¹ Sel ajal kui apostlid uskujaid ristasid, kõneles Meister nendega, kes olid kohale jäänud. Ning üks noormees küsis temalt: „Meister, mu isa jättis minule ja mu vennale surres palju vara, kuid vend keeldub mulle minu osa kätte andmast. Kas sa ei käsiks mu vennal pärandust minuga jagada?” Jeesus oli veidi pahane, et see aineliselt meeletatud noormees nii maise küsimusega välja tuli, ent ta kasutas seda juhust edasiste õpetuste andmiseks. Jeesus küsis: „Mees, miks sa arvad, et mina peaksin teie varandust jagama? Miks ma peaksin pöörama tähelepanu selle maailma ainelistele asjadele?” Ning ta ütles, pöördudes kõigi poole, kes olid tema ümber kogunenud: „Jälgige, et te hoiduksite saamahimust; inimese elu ei seisne asjade külluslikus omamises. Rikkuse vägi ei too õnne ega jõukus rõõmu. Rikkus ei ole iseenesest needus, kuid rikkusearmastus viib sageli niisugusele andumisele selle maailma asjadele, et hing jääb pimedaks maapealse jumalariigi vaimsete reaalsuste kaunite võlude ja igavese taevase elu rõõmude suhtes.

² ¶ Ma räägin teile loo rikkast mehest, kelle maa kandis külluslikku saaki. Kui ta oli juba väga rikkaks saanud, hakkas ta endamisi arutleva: „Mida ma kogu oma varandusega peale hakkan? Mul on nüüd juba nii palju rikkust, et seda pole kusagil hoida.” Ja kui ta oli

selle probleemi üle mõtisklenud, ütles ta: „vaat mida ma teen: lammutan oma aidad ja ehitan suuremad, et mul oleks oma puuviljade ja kaupade hoidmiseks küllalt ruumi. Siis võin ma öelda oma hingele: hing, sul on paljudeks aastateks rikkust varutud; puhka nüüd; söö, joo ja lõbutse, sest sa oled rikas ja sul on palju kaupa.”

³ See rikas mees oli aga rumal. Meele ja keha aineliste vajaduste eest hoolitsedes oli ta jätnud kogumata taevasse vara vaimu rahuldamiseks ja hinge päästmiseks. Ning ta ei saanudki oma kogutud vara kulutamisest rõõmu tunda, sest tolsamal ööl võeti temalt ta hing. Öösel tulid teeröövliid, murdsid tema majja sisse ja tapsid ta, ning tema aidad tühjaks röövinud, põletasid kõik, mis alles jäi. vara pärast, mis röövlite küüsi ei langenud, hakkasid mehe pärijad omavahel kaklema. See mees kogus enda jaoks maist vara, kuid Jumala silmis ta rikas ei olnud.”

⁴ ¶ Jeesus lahendas noormehe ja tema pärandi küsimuse niimoodi seepärast, et ta teadis häda peituvat noormehe saamahimus. Aga kui see isegi poleks nii olnud, ei oleks Meister ikkagi sekkunud, sest ta ei seganud end kunagi isegi oma apostlite ilmalikesse asjatoimetustesse, ammugi siis nende omadesse, kes tema jüngrid polnud.

⁵ Kui Jeesus oma jutu lõpetas, tõusis püsti teine mees ja küsis temalt: „Meister, ma tean, et su apostlid on müünud kogu oma maise vara, et sind järgida, ning et neil on kõik ühine nagu esseenidelgi, aga kas sa tahad, et meie, jüngrid, teeksime samamoodi? Kas ausat rikkust omada on patt?” Ja Jeesus vastas sellele küsimusele: „Mu sõber, auväärset rikkust omada ei ole patt. Ent on patt pidada ainelist rikkust *aardeks*, mis võib haarata kõik su huvid ja juhtida su kiindumused kõrvale pühendumisest taevariigi vaimsetele eesmärkidele. Pole patt omada ausat maist vara, kui teie *aare* on taevas, sest kus on teie aare, seal on ka teie süda. Suur vahe on rikkusel, mis viib saamahimule ja isekusele, ning rikkusel, mida omatakse ja kasutatakse vastutustundlikult nende poolt, kellel on selle maailma hüvesid külluses ja kes toetavad nii heldelt neid, kelle kogu energia on suunatud taevariigi tööle. Paljusid teist, kes on siin ja ilma rahata, toidetakse ja majutatakse telklinakus tänu sellele, et helded mehed ja naised on andnud teie võorustajale Taavet Sebedeusele selleks raha.

⁶ Ent ärge unustage, et rikkus ei ole siiski püsiv. Jõukusearmastus varjutab sageli ja isegi hävitab vaimse vaatevälja. ärge unustage ohtu, et rikkusest võib saada teie teenri asemel teie isand.”

⁷ ¶ Jeesus ei õpetanud ega julgustanud ettemõtlematust, jõudeolekut, ükskõiksust oma pere füüsiliste vajaduste rahuldamise suhtes ega almustele lootmist. Ent ta õpetas ainelise ja ilmaliku allutamist hinge heaolule ja vaimse olemuse edenemist taevariigis.

⁸ ¶ Kui inimesed läksid seejärel jõe äärde ristimist vaatama, tuli esimene mees Jeesusega nelja silma all oma pärandusest rääkima, sest tema arvates oli Jeesus

teda liiga karmilt kohelnud, ja Meister vastas talle, kui oli ta uuesti ära kuulnud: „Mu poeg, miks jätab sa kasutamata võimaluse süüa niisugusel päeval nagu täna ne eluleiba ja annad järele oma ahnele meelelaadile? Kas sa ei tea, et juudi pärandiseadusi kohaldatakse õiglaselt, kui sa oma kaebusega sünagoogikohtusse pöördud? Kas sa ei mõista, et minu töö on kindlustada, et te teaksite oma taevasesst pärandist? Kas sa pole siis pühakirjast lugenud, et „see, kes rikastub tänu oma ettevaatlikkusele ja suurele koonerdamisele, ütleb küll, et on leidnud puhkust ja võib nüüd oma vara pidevalt kulutada, ometi ta ei tea, missugune aeg talle tuleb ning et ta peab kõik need rikkused surres teistele jätma”? Kas sa pole lugenud käsku „Sa ei tohi himustada oma ligimese vara”? Ja samuti: „Nad sõid kõhud täis, läksid paksuks ja pöördusid siis teiste jumalate poole”? Kas sa pole siis psalmidest lugenud, et „Issand jälestab saamahimu” ning et „õige inimese pisku on parem kui paljude õelate suur varandus”? „Kui jõukus kasvab, ärge pange seda miskikski.” Kas sa pole lugenud Jeremija raamatust: „ärge kiidelgu rikas oma rikkusest”; „Suu-ga näitavad nad armastust, aga nende süda ajab taga isekat omakasu”? ”

⁹ Jeesus ütles noormehele teda ära saates: „Mu poeg, mis kasu on sul sellest, kui sa võidad kogu maailma, aga kaotad oma hinge?”

¹⁰ Ühele teisele lähedal seisjale, kes küsis, kuidas kohtupäeval rikastesse suhtutakse, vastas ta: „Ma ei ole tulnud kohut mõistma rikaste ega vaeste üle, inimeste üle otsustatakse nende elu järgi. Kuidas rikastega õigusemõistmisel ka ei toimitaks, peavad kõik suure rikkuse omandanud vastama vähemalt kolmele küsimusele ja need on:

¹¹ 1. kui palju rikkust sa kogusid;

¹² 2. kuidas sa selle rikkuse said;

¹³ 3. kuidas sa oma rikkust kasutasid.”

¹⁴ ¶ Siis läks Jeesus enne õhtusööki oma telki veidikeseks ajaks puhkama. Kui apostlid ristimise lõpetasid, tulid ka nemad ja tahtsid temaga maistest rikkustest ja taevastest aaretest rääkida, kuid ta magas juba.

5. KÕNELUSED APOSTLITEGA RIKKUSEST

¹ Tol õhtul pärast õhtusööki, kui Jeesus oli kogunud oma kaheteistkümne apostliga igaõhtusele nõupidamisele, küsis Andreas: „Meister, sel ajal kui meie uskujaid ristisime, rääkisid sa siia jäänud rahvahulgaga veel paljustki, mida meie ei kuulnud. Kas sa ei tahaks meile neid oma sõnu korrata?” Ja vastuseks Andrease palvele ütles Jeesus:

² ¶ „Jah, Andreas, ma räägin teile neist rikkuse ja majandusliku iseseisvuse küsimustest, kuid teile, apostlitele, pean ma kõnelema mõnevõrra teisiti kui jüngeritele ja rahvahulgale, sest te olete hüljanud kõik mitte ainult selleks, et mind järgida, vaid ka selleks, et teid taevariigi saadikutena ametisse pühitsetaks. Teil

on juba mitmeaastased kogemused ja te teate, et Isa, kelle taevariiki te kuulutate, ei hülga teid. Te olete pühendanud oma elu taevariigi kuulutamisele, seepärast ärge muretsege ajaliku elu asjade pärast: selle pärast, mida süüa või millega oma keha katta. Hinge heaolu on tähtsam kui toit ja jook, vaimus edenemine on kaugelt kõrgem vajadusest omada rõivaid. Kui teil tekib kiusatus kahelda enda kindlustatuses leivaga, vaadake kaarnaid: nad ei külva ega lõika, neil pole ladusid ega aitu, kuid Isa varustab ikkagi toiduga kõiki, kes seda otsivad. Eks teie ole palju enam väärt kui taeva linnud! Pealegi ei aita teie muretsemine ega närivad kahtlused kuidagi teie ainelisi vajadusi rahuldada. Kes teist suudab muretsemisega oma pikkusele küünra või elule päevagi juurde lisada? Kui need asjad pole teie võimuses, miks siis tunda nende pärast ärevust?

³ Pange tähele, kuidas liliad kasvavad. Ei näe nad vaeva ega ketra; aga ma ütlen teile, et isegi Saalomon kogu oma auhiilguses ei olnud nõnda ehitud nagu igaüks neist. Kui Jumal nõnda rüütab väljal rohtu, mis täna elab, homme aga maha lõigatakse ja tulle heidetakse, kui palju enam rüütab ta siis teid, taevariigi saadikuid. Oo, teie nõdrausulised! Kui te pühendate end kogu südamest taevariigi evangeeliumi kuulutamisele, ei tohiks te kahelda, et teid ja teist maha jäänud peresid toetatakse. Kui te annate oma elu tõesti evangeeliumile, peate te ka elama evangeeliumi järgi. Kui te olete ainult uskujad jüngrid, peate teenima endale ise leiba ja aitama ülal pidada kõiki, kes õpetavad ja jutlustavad ja ravivad. Kui te muretsete oma vee ja leiva pärast, mille poolest erine te siis maailma rahvastest, kes nii usinalt neid eluks hädavajalikke asju otsivad? Pühenduge oma tööle, uskudes, et nii Isa kui ka mina teame, et te kõiki neid asju vajate. Ma kinnitan teile nüüd ja iga-vesti, et kui te pühendate oma elu taevariigi tööle, rahuldatakse kõik teie tegelikud vajadused. Otsige suuremat ja te leiata selles ka vähema, küsige taevalikku ja see hõlmab ka maist. vari järgneb kindlasti ainele.

⁴ Teid on vähe, aga kui teil on usku ja teid ei eksita hirm, siis luban, et minu Isa annab meeleldi selle taevariigi teile. Te olete kogunud oma aardeid kohta, kus raha ei vanane, kus varas ei saa riisuda ega koi rikkuda. Ja nagu ma inimestele ütlesin — kus on teie aare, seal on ka teie süda.

⁵ Aga vahetult meie ees seisvas töös ja selles, mis jääb teie teha pärast seda, kui ma olen Isa juurde läinud, valmistatakse teile ränki katsumusi. Te kõik peate hoiduma hirmu ja kahtluste eest. Kinnitagu igaüks teist oma meele niuetele vööd ja hoidke oma lambid põlemas. Teie olge inimeste sarnased, kes ootavad valvsalt oma isandat pulmapeolt koju, et kui ta tules uksele koputab, võiksite kohe talle ukse avada. Isand, kes valvsad teenrid nii suurel hetkel ustavaina eest leiab, õnnistab neid. Siis laseb isand oma teenreil istuda ja teenib neid ise. Tõesti, tõesti, ma ütlen teile, et meie elu kriis on peagi käes ja meil tuleb valvata ja

valmis olla.

⁶ Te saate väga hästi aru, et ükski inimene ei laseks oma kotta sisse murda, kui ta teaks, mis tunnil varas tuleb. Olge ka ise valvel, sest Inimese Poeg lahkub sellisel tunnil ja sellisel viisil, mida te kõige vähem arvata oskate.”

⁷ ¶ Kaksteist istusid mõne minuti vaikides. Nad olid mõnda neist hoiatustest ennegi kuulnud, aga mitte niisuguses olukorras nagu praegu.

6. VASTUS PEETRUSE KÜSIMUSELE

¹ Kui nad mõtiskledes istusid, küsis Siimon Peetrus: „Kas sa rääkisid seda mõistujuttu meile, oma apostlitele, või on see jüngrite jaoks?” Ja Jeesus vastas:

² ¶ „Katsumuste ajal ilmneb inimese hing; proovilepanek näitab, mis tema südames tegelikult on. Kui teener pannakse proovile ja ta leitakse õige olevat, siis võib majaisand selle teenri seada oma majapidamist juhtima ja usaldada oma laste toitmise ning kasvatamise selle ustava majapidaja kätte. Samamoodi saan mina peagi teada, kelle kätte võin usaldada oma laste heaolu, kui ise Isa juurde naasen. Nagu majaisand seab ustava ja äraproovitud teenri oma pere asju juhtima, nii ülendan mina neid, kes peavad vastu praegustele katsumustele minu taevariigi asjus.

³ Kui aga teener on laisk ja mõtleb endamisi, et ega tema isand veel niipea ei saabu, kohtleb teisi teenreid halvasti ning sööb ja joob koos purjutajatega, siis tuleb selle teenri isand ootamatult ning leidnud, et too on ebausaldatav, ajab ta häbistatult välja. Seepärast tuleks teil valmistuda selleks päevaks, mil teid äkki ja ootamatult külastatakse. Pidage meeles, et teile on antud palju, seepärast teilt ka nõutakse palju. Teil on peagi ees ägedad kohtuistungid. Mul on ees ristimine ja ma ootan, kuni see on viidud lõpule. Teie jutlustate rahu maa peal, aga minu missioon ei too inimeste ainelistesse asjatoimetustesse rahu — vähemalt mitte veel niipea. Kui perekonna kaks liiget usuvad minusse ja kolm lükkavad selle evangeeliumi tagasi, võib tulemuseks olla ainult erimeelsus. Teie jutlustatava evangeeliumi tõttu on sõbrad, sugulased ja armastatud määratud astuma üksteise vastu. Tõsi küll, iga uskliku südamesse tuleb suur kestev rahu, aga maa peale saabub rahu alles siis, kui kõik on valmis uskuma ja oma aulise Jumala pojaseisuse pärandi vastu võtma. Hoolimata sellest minge ja kuulutage seda evangeeliumi kogu maailmas kõigile rahvastele, igale mehele, naisele ja lapsele.”

⁴ ¶ Nii lõppes töid ja tegemisi täis sabbatipäev. Järgmisel päeval läks Jeesus koos kaheteistkümnega Põhja-Perea linnadesse külastama neid seitsetkümnet, kes neis piirkondades Abneri järelevalve all töötasid.